

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **D. P.**, zastoupený JUDr. Miroslavem Dongresem, advokátem, se sídlem Dolní náměstí 679/5, Jablonec nad Nisou, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2012, č. j. OD 477/12-3/67.1/12109/St, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 15. 10. 2012, č. j. 63 A 7/2012 - 49, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci č. j. 63 A 7/2012 - 49 ze dne 15. 10. 2012 **se zamítá.**

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozsudkem ze dne 15. 10. 2012, č. j. 63 A 7/2012 - 49, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2012, č. j. OD 477/12-3/67.1/12109/St, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Liberec ze dne 30. 3. 2012, č. j. MML 127066/11/1288/OD/Hrz, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 30 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Tento návrh stěžovatel odůvodnil tím, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší

správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Návrh ze dne 19. 11. 2012 Nejvyšší správní soud posoudil jako návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

[7] Ve smyslu právě uvedeného tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel (zde žalobce). Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74, všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Uvedené požadavky stěžovatel v posuzovaném případě nesplnil. V návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouze parafrázoval příslušnou právní úpravu, aniž by tuto argumentaci jakkoli rozvedl a důkazně podepřel. Z tohoto důvodu není naplněna jedna ze dvou kumulativních podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. v podobě tvrzení a prokázání vzniku nepoměrně větší újmy pro stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zdejší soud se proto již druhou podmínkou nezabýval.

[8] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě stěžovatele nejsou podmínky obsažené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. splněny.

[9] Z důvodů výše uvedených proto Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2012

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu